

Bogdan ULMU

LA PRAGA, PRINTRE PĂPUȘARI, ÎNFIINȚIND O UNIUNE

În vară, am avut cinstea să fac parte dintr-un juriu internațional, la Praga. La finele festivalului, directorul său, minunatul om de teatru Todor Ristic, ne-a propus să înființăm o... Uniune teatrală. Am fost convocați atunci, în biroul viitoarei asociații de creație, artiști din douăsprezece țări.

Am fost încântat, evident, de idee, deoarece, cred eu, *uniunile* nu prisosesc; mai există, pe glob, asociații similare (UNIMA, ASSITEJ), dar nu există și o limită în alcătuirea tovarășilor nobile: instituțiile destabilizatoare & dezbinatoare mi se par a fi, întotdeauna, în exces...

Recent, deci, am fost invitați la primul congres WAP (World Association of Puppeteers). Ne-am cunoscut, ne-am recunoscut, am băut o șampanie și am trecut la treabă. Am discutat statutul asociației, rațiunea din care s-a născut, motivul pentru care am optat pentru ea. Am căutat soluții viabile pentru a face cunoscute, mai bine, școlile de păpușari din țările noastre, pe glob. S-a propus editarea unui trimestrial profesional. S-au ivit idei de spectacole colective, work-shopuri, festivaluri, cursuri cu profesori din țări diferite. S-a vorbit de expoziții de marionete și DVD-uri. S-a discutat despre o bibliotecă de specialitate, internațională. Despre circulația textelor dedicate celor mici (că e un exces de dramatizări, pe glob, și o criză de teme noi, treimiiste). S-au schimbat adrese și *e-mailuri*, pentru ușurarea comunicării.

După opinia mea, s-a discutat cu exces de ocrotire și diplomație, despre UNIMA: să nu repetăm nimic din ce face UNIMA, să nu jignim UNIMA prin înființarea WAP, să avem grijă că mulți dintre noi sînt și membri UNIMA... Păi, zic eu, am venit în WAP tocmai pentru că UNIMA a rămas o organizație cvasi-onorifică, cu circuit închis!

Am făcut proiecte multe, multe, în cele patru zile și s-au iscat chiar, în timpul acestor prelungite discuții, mici polemici. În fond, teatrul înseamnă și *conflict*, nu doar dialog, nu?!... A doua seară, am asistat cu încântare la un spectacol de operă cu păpuși – *Don Giovanni* – al teatrului-gazdă; de precizat că reprezentația împlinește, în martie, zece ani (peste 2.500 de reprezentații!). Mulți înainte!

A doua zi, am fost primiți, după o percheziționare atentă la intrare (cam ca la aeroport!), de șeful Comisiei pentru Cultură al Parlamentului ceh; ne-am prezentat fiecare și am explicat de ce sîntem acolo și am căutat să punem în valoare inițiativa lui Todor Ristic. Întorși la sediu, am semnat o petiție prin care ceream Guvernului, Parlamentului și Ministerului Culturii din Cehia să sprijine organizația noastră non-profit. Cine-au fost semnatarii? Iată-i: Behrouz Gharibpour (Iran), Miryam Reategui (Peru), Iuri Tairov (Ucraina), Valid Dakroub (Liban), Sten Wallin (Suedia), Valeri Bugaev (Rusia), Valid Badr (Egipt), Gabriel Apostol (România), Sid Ahmed Meddah (Algeria), Ronny Aellbreht (Belgia), Robert Waltr (Slovenia), Jerry Bickel (SUA) și, ultimul pe listă, autorul acestor modeste rîndulețe. Reprezentanții Cehiei (Ristic și Petrovic) nu au mai semnat, deoarece demersurile lor repetate erau binecunoscute autorităților locale.

Am adus în țară, cu mine, cîteva cereri de adeziune și legitimații, în alb; pînă la viitoarea întrevedere, din iunie, vreau să organizez aici o filială promițătoare.

Atașez și o fotografie făcută (de o bună parte a participanților) la Congres, în sala Parlamentului; în spatele nostru se vede celebra tapiserie, foarte veche, cu panorama Pragăi.

03-Nov-07